

[Henning Philipsen.]

har udvist smidighed over for én part, nemlig arbejdsgiverne, hvad enten den nu var rederne, eller det var Dansk Arbejdsgiverforening. Der har man været særdeles smidig, men aldeles ikke smidig over for arbejderparten.

Jeg ville gøre denne bemærkning for lige- som at få begreberne sat lidt på plads og så føje til, at dette forslag jo for så vidt har til hensigt at prøve på, sådan læser jeg det i hvert fald, at få lagt en fast ramme for lønudviklingen i dette land. Hver gang det konservative folkeparti taler omkostninger, ved man jo godt på forhånd, at det, de mener, er lønninger, intet som helst andet. Det, de hermed forsøger, er ganske enkelt at få lagt en fast ramme for lønudviklingen, og den skal efter min mening også sammenholdes med de konservatives holdning til indgreb i overenskomster, som overgår selv det indgreb, som den nuværende regering foretog i marts måned ved hjælp af et flertal her i folketinget.

Jeg synes nok, at den holdning, hr. Jens Peter Jensen lagde for dagen, ligesom afspejlede betydelig mere respekt for de faglige organisationer og deres ret til at afslutte overenskomster. Jeg glæder mig til, næste gang vi kommer i en situation, hvor der skal diskuteres overenskomster — hvis den situation igen skulle opstå — at venstre så på det tidspunkt ved hjælp af hr. Jens Peter Jensen kunne tage en en lille smule mere nuanceret holdning og mere i overensstemmelse med det, hr. Jens Peter Jensen sagde i dag, end det, man gjorde i marts måned i år. Jeg glæder mig.

Dette forslag minder mig i nok så høj grad om Kristeligt dansk Fællesforbunds organisatoriske struktur, hvor det jo i forvejen er således, at dér har man et fagforbund, hvor arbejdsgivere og arbejdere simpelt hen står i den samme fagforening, og så kan man for øvrigt finde ud af, hvordan man skal fordele kronerne og ørene under hensyn til, hvor troende man er eller ikke er.

Mig forekommer det herudover, at forslaget bygger på en filosofi om, at det ville være muligt i dette samfund at præstere indkomstpolitiske løsninger, uden at det altid vil gå ud over lønmodtagerne. Det er en filosofi, som efter min mening er uantagelig, som efter min opfattelse yderligere er natur-

lig for det konservative folkeparti, men alene af den grund måtte vi sige nej hertil, og det gør vi. Jeg kan ikke glæde hr. Glensgård eller hr. Ninn-Hansen for den sagskyld med en blid behandling i arbejdsmarkedsudvalget: vi vil gerne tilsige en hurtig og brutal behandling i arbejdsmarkedsudvalget.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Vi opfatter dette forslag fra det konservative folkeparti som et særdeles seriøst forslag ikke mindst med den netop overståede overenskomstsituation i frisk erindring, for selv om vi nu har de skønne majdage, husker vi jo nok de noget trykkende martsdage. Vi er også vidende om, at der findes lignende kontaktorganer i andre lande, f. eks. i Østrig, og vi kunne godt tænke os i udvalget at få nærmere oplysninger om, hvordan disse organer fungerer. Men i øvrigt mener vi ikke, det skulle være så vanskeligt for den til enhver tid siddende regering at få de relevante oplysninger, som man ønsker, når det gælder problemer på arbejdsmarkedet.

Men som sagt, vi vil gerne gå ind i et positivt samarbejde i udvalget om at få dette belyst nærmere.

Så tror jeg nok, at hr. Henning Philipsens udtalelse om Kristeligt dansk Fællesforbund var noget forenklet, men tak, fordi det dog blev nævnt.

Knud Jespersen (DKP):

Nu er det jo ikke Kristeligt dansk Fællesforbund, der er til behandling, men ordføreren for det kristelige folkeparti burde i alt fald erindre sig, at det er en af årsagerne til, at vi har vanskeligheder i dansk fagbevægelse: Kristeligt dansk Fællesforbund. Det er nemlig lidt upraktisk — det synes sikkert ikke hr. Ninn-Hansen — at arbejdere og arbejdsgivere sidder sammen. Det er meget upraktisk for at sige det venligt, næsten med en kristen understregning.

Jeg har siddet og kigget lidt på dette forslag. Det er jo ikke forbavsende nye tanker, det er en modernisering af et forsøg på at lave en faktisk permanent voldgift. Jeg forstår, hvis man læser bemærkningerne, at det konservative folkeparti stadig har den opfattelse, at de skal prøve at være til højre for de mest højreorienterede, og det er da også lykkedes. Når man siger i bemærknin-